

Vad har hänt?

ARBETSLÖSHETSPROBLEMET
DOMINERAR fortfarande veckans diskussion. Först kom den bebådade promemorian angående beredskapsarbeten till motverkande av arbetslöshet, utarbetad av den av regeringen tillsatta kommittén med red. Sigfrid Hansson som ordförande.

Omedelbart därpå fick hela landet lyssna till ett meningsutbyte i radio under socialministerens ordförandeskap över regeringens arbetslöshetspolitik på det hela taget. Det är otvivelaktigt av värde att allmänheten på detta sätt — trots den begränsning som ett meningsutbyte i radio innebär — sättes i tillfälle att få ett förståhansintryck av de olika åsiktsgruppernas inställning till ett aktuellt spörsmål.

FÖRBUD MOT LOCKOUT OCH STORSTREJK — i lag antaget — under ett års tid är den verkligt uppseendeväckande händelsen i Danmark. Inför en katastrofaldomsituation sker detta märkliga ingrepp i förhållingsfriheten mellan de stora stridande parterna arbetsgivare och arbetstagar. Men det sammankopplas med nedsättning av kronans värde och sänkning av räntan jämte anslag till arbetslöshetens bekämpande. Allt med konsekvenser, svåra att för ögonblicket överskåda.

EKMANSTRE GUBBAR är Veckovaktens världsösa definition på den kommission som tillsätts av Frisinnade Landsföreningens förtroenderåd att utreda det Ekmaniska fallet, nämligen presidenten Marks von Württemberg och borgmästare Nils Berlin i Gävle, vilka båda sedan enat sig om att kalla den tredje medlemmen, ordf. i arbetsdomstolen, justitieråd Arthur Lindhagen.

HÖJD SPIRITSKATT från den första februari beslöts av riksdagen i överensstämmelse med regeringens proposition, försöksvis till första juli. — Man vill inte att spritförhöjningen skall verka så starkt att folket upphör att dricka, ty då minskas skatten.

DE FUNKTIONALISTISKA BYGGNADSSTILENS upphovsman och mest kände förespråkare, den franske arkitekten, mest känd under firmanamnet *Le Corbusier*, har hållit tvänne mycket uppmärksammande föredrag i Stockholm om den moderna bostaden och stadsbyggnadskonst. Hur rätt han än kan ha i sin strid för sol och ljus, mot det slutna rummet och korridorogatan, så kommer man ändå ingenstans utan att ge sig in på frågan om äganderätten till marken, till byggnadsgrunden. Men på den punkten är han endast arkitekt!

MINISTÄREN BONCOUR i Frankrike, som efterträdde Herriot, stupade på sin budget och Frankrike har fått en ny ministär, kanske något mer till vänster, vars livslängd förutspås bli en å två dagar.

DE VALERA FICK MAJORITET i valet på Irland, om än en knapp sådan. Hans närmaste mål trycks nu vara att söka kontakt med Ulsterområdet och få en republik till stånd omfattande hela Irland.

DE STORA SENSATIONEN I TYSKLAND kom på måndag middag, då Hindenburg helt hastigt utnämnde Hitler till rikskansler, men — med von Papen som vicekansler. Man vet berättat att Hindenburg blev skrämd av

Helge Heerberger:

Det nya Tyskland.

Förspelet: Herrarna intrigera.

Söndagen den 22 januari var det be-lägringsstillstånd i Berlin. Inte i hela staden visserligen, men i en icke obetydlig del av dess arbetarkvarter. Trakten kring Bülowplatz, där Liebknecht-huset, kommunisternas högkvarter, är beläget, var hermetiskt avstängd och besatt av beväpnad polis. Ty nationalsocialisterna hade fått lust att demonstrera i Berlins rödaste stadsdel. På en kyrkogård i norra staden skulle ett monument över den nazistiske slagskämen-martyren Horst Wessel avtäckas, vid denna ceremoni skulle 16,000 hitlerianer defilera förbi, och som utgångspunkt för marschen valdes Bülowplatz, fastän flera andra platser lägo lämpligare till. Men vid Bülowplatz befinner sig Liebknecht-huset, och det var därför den platsen valdes. Alla varningar — de utgångslunda bara från kommunistiskt, utan också från varje annat någorlunda ansvarsmedvetet

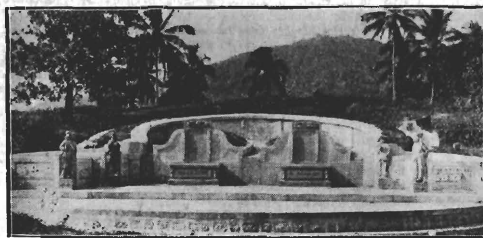
häll — stötte på döva öron. Schleicher tillät den provokatoriska demonstrationen. För att den skulle kunna försiga ostörd, maste 14,000 poliser uppådas. Och så mötte de bruna legionerna upp på Bülowplatz, med front mot Liebknecht-huset, och skränade i korus: Wir schenken auf die Freiheit, wir schenken auf die Republik, sedan tågade de till kyrkogården, där författaren Hanns Heinz Ewers — förord bevärand i den pornografiska romanen, numera hitlersk hovskald — höll tal till Horst Wessels ära. De tågade genom avspärrade gator, förbi tillkomnade hus, skyddade av stens vapen. Och skrevo nästa dag i sin press: Vi ha erövrat Berlin.

I själva verket torde de vara föga nöjda med demonstrationens utgång. De hade inte bara velat utmana, de hade också velat, att deras utmaning skulle

(Forts. å sid. 4.)

Kvinnohandel i Orienten.

En undersökning.

Den kinesiska familjegraven spelar stor roll för det levande livet.

På hösten 1930 utsände Nationernas förbund en undersökningskommision till Orienten med uppdrag att i samarbete med vederbörande länders myndigheter och enskilda institutioner studera den internationella handeln med kvinnor och barn. Uppdraget kunde betraktas som en fortsättning av N. F:s tidigare företagna åtgärder på samma område, nämligen 1924—26 års undersökningar av den internationella kvinnohandeln i Europa, de afrikanska Medelhavs-länderna och Sydamerika. Den resande kommissionen uppehöll sig omkring halvtannat år i Orienten. När den nu i dagarna offentliggjort sin stora rapport till Nationernas förbund över resan och vad därunder inbämtats, är det en på be-

lysande fakta och intressanta synpunkter synnerligen rik volym som härmed införlivats med den moderna, samhälls-skildrande litteraturen. Rapporten är dessutom rent formellt mycket välskriven och kan i många avseenden gott mata sig med en underhållande roman. Några skönlitterära bearbetningar av det fram-lagda stoffet förefalla därför denna gång ganska onödiga.

Undersökningskommissionens medlemmar ha varit mr *Bascom Johnson*, anställd vid Amerikanska byråns för social-hygieniska legala avdelning, Stockholmsläkaren doktor *Alma Sandquist* samt en polsk diplomat, mr *Karol Pindor*, vilken på grundval av kommissionens gemensamma

(Forts. å sid. 3.)

tycket om von Schleichers planerade militärkupp, som — vare sig kejsaren åter-vänt med sina sju bitar eller icke — skulle ha medfört omedelbart inbördeskrig. I den nya regeringen blev de tyskonatiska lädare, den urkonserverative och stor-industrielle Hugenberg jordbruks- och ekonomiminister, von Neurath fortfarande utrikesminister och Stahlhelmarer Seldte arbetsminister. Hitler medförde i boet dels Göring, dels Thüringministern Frick, som blev inrikesminister.

I ytter måtto synes sålunda hakkorset, ljusets argamala symbol som usurperats av nationalsocialisterna, ha stigit upp

över horisonten och förklarar kraft mot de fem- och sexdagiga stjärnorna, »de bolsjevikiska och trimuriska världssträvandans», som de anse som typen för märkets makter. Hitler och hans kunniga hälla tal och visa sig för folket i timtal. Men bakom dem sitta samhälls-besittande representanter och sköta spelt. Ridån har redan gått upp för nästa akt. Den heter riksdagsupplösning med nyval den 5 mars, och skärpt strid mot kommunismen och marxismen.

Veckovaktens

Harry Martinson:

Vintrigt kåseri.

Som kom, ty den hade barnen drömt om alltför länge. Akkrarna lingo vita lakan över vinterrågen och domherrarnas röda dunklot brunno hungrigt i den nakna vinbårbusken.

En morgon var det så helt plöjligt kallt. Isblommorna byggde en urskog på fönstret, i en soffledigymal av frost fick nägeln skrapa för att se dagen. Ett vertikalt streck uppfirar och nedåt. Där lag nu himmelen på rutan som en spektralanalys, en smal remsa randig domestik. Man såg på denna remsa att det var kallt. Det var en blossande kallbrand tycktes det, en inflammation. Men så var det inte. Himmelen var härligt randig och det där om inflammation hörd hemma hos oss.

Jag undrar vilken vilde det var som först upplann svartsyn och pessimism, d. v. s. känslnas cynism. Ingen, väl. Den kom väl själv av förändringar i mjälte och lever, av hemliga arv, av dumt leverne. Men framförallt kom den väl född direkt ur tabuns, moralens sköte och av fastställda, seriösa seder. Himmelen blev konvention, bruk och sed. Intressena slogos om den. Den blev sekternas och de olika profeternas, moralisyrernas, vetenskapsupplattningarnas. Nu i de sista åren har himmelen blivit aldeles avslöjad. »Se allt är tomt», säger poeten, men för mig är himmelen helt enkelt vacker i dag. Den uppväcker med sin vinterblå strimmighet spektralkanslor hos mig, färgkänstor, explosionskänstor. Himmelen liknar inte kallbrand i dag. För mig liknar den ingenting. Den står där i mina ögon, det är allt.

Det är storartat, jag går på den

knastrände vägen där snön får avtryck efter galoscher och bitringar, fattiga sparkstöttingar och en ensam vårblodig häst som gått här och rullat, med näsborrarna sprutade han inna som en fontän och buken spändes röd och väldig av ansträngning. På lastkälen låg den linnevita björkveden (stämman som vita benpipor skule pessimisten säga). Jag är inte optimist, ingen särskild till-lus, men björkveden kan med nöje få likna benpipor, jag har ingen specifik skräck för benpipor och död. Det enda jag vet mig ha hure rödsla för är oförfuoft och okänsla, och drängpojken som gick ledagsande hästen och veden tänkte på ylle, haladukar, halsofamnningar, kamiovarme och kärlek. Han nickade bara när jag gick förbi och tänkte kanske att »där går en sån där jökla filosof som tänker hela tiden ur leda. I så fall hade han rätt. Man pratar och tänker så att man blir sjuk på sig själv. Tusenden gå omkring så där. Piaddrä finesser. Sladdra termer.

I dag skall jag för väl hundrade gånger börja ett nytt liv. D. v. s. hålla den filosofiska delen av käften. Inordna mig i de ofta omtalade sammanhangen. Till verk. Men när man då tittar efter så märker man att sammanhangen äro sönder. Världen är i dubbel mening vintrigt och improduktivt och avstängd. Viljan nekats tillträde till fem- eller tusenårsplanen. Den goda viljan är arbetslös. Man blir på sin höjd matrikelkommunist. Men var äro sju-kärna, handtagen varmed vi skola rycka om världen? Svår: I producenternas händer. Tja, så får man väl sätta sig och filosofera då, som en annan fan.

Sven Stål:

En teaterfolkets riksdag.

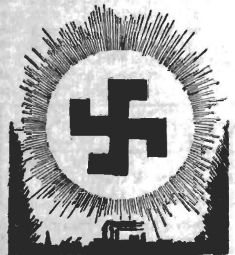
Den Engbergiska Riksteatern har väl-lat mycken oro och många gensagor och horoskopande ledare — allt som det förefaller förgäves. Denna Kungliga Dramatiska Teaterrevolution förefaller att vara ifrån början till slut iscensatt och detta med en skicklighet, som gjort att vi alla nappat på den grova kroken och vädrat vårt hjärtas inerta oro till spott och spe för arrangörerna eller Arrangören. Wettergren har biskop-braskat och petat in ett »nodd och tvungen» under vaxsigillet. Hans lökning av ledarrollen kan inte berömmas, snarare föraktas.

Statsrådet Engbergs förklaring om att även han funderat på en s. k. riksteater-lisering behöver ju inte sakna tilltro därför att fru Boese, Per Lindberg och Stolpe m. fl. så sent som trettiofå dryftat frågan och offrat tid och intresse på att utarbota grundriktlinjerna för ett eventuellt samarbete mellan rikets teaterledare och stadsteater. Min egen ringhet har år 1930 gjort diverse reformerings-förslag i min bok »Genom den fjärde vägen» Både då och nu är jag anhängare av licens- eller beviljningsstilletning för teatertrupper och framför allt anser jag att biografernas, och även an-

dra förluststeltstillningars nöjesskatt borde gå till understöd, först och främst åt dansorsteaternarna, sedan åt Stockholms båda huvudsccener. Den ekonomiska sidan av saken ser ej ut att föresväva statsrådet Engberg, det förefaller nästan som om regeringens ombud vore en aning generad för den vändning sakerna tagit — och jag styrkes mer och mer i min tro att det hela varit iscensatt, men släppts fram i rampen dagen innan generalrepetitionen.

Det mest häpnadsväckande i denna brådetörtade kommittésammanräfsning är valet av medlemmar. Professor Lamm stiftar med den meritbeteckningen att han redan förr tilltröt den dramatiska styrelsen. Några bestående spår där trycks han emellertid inte hava satt. Han är bra som Högskolans överhuvud och där skall han stanna kvar och inte blanda sig in i teater tekniska problem, för vilka han utan tvivel står helt främmande. Torsten Fogelqvist anses genom sin f. d. verksamhet som folkhögskolechef vara särdeles fäntad att bevaka ett visst samhälls-skitts intressen vis a vis Nationalscenen. Är inte detta väl närt? Med friskt minne av hans, i sin art sållystigt ofullgåniga och inkorrekte minnesteckning över Karl-feldt, ett ämne som dock bort ligga honom om hjärtat, tilltror jag honom intet

(Forts. å sid. 3.)

BOKHANDELN Specialbokhandel för:
STUDIO Religion, Mystik, Teosofi, Psykologi,
Spiritualism, Frimureri, Modern Upp-
fostran, etc.
NORRLANDSG. 30, STHLM

TIDEVARVET

Redaktör
politisk
vecko-tidning.

REDAKTÖR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Trievaldsgränd 2 3 tr., Stock-
holm. Tel. N. 48 42.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Anders Advokatbyrå

Inneh. **Ans Adén**,
Norrlindagatan 18.
Tel. 75 73, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsaker,
Boutredningar och testamenter, Bm-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

TANDLÄKARE

Tandläkare

Maja Groth,

Syrenasgatan 57 I
Tel. O. 6708, O. 67 40.
Mottagning enligt överenskommelse.

Stockholms Yngre Tandläkares Förening.

Kvinnliga tandläkares klinik.

Ad. Fredr. Krogk. 1 (v. Sveavägen)
Innehavare endast leg. tandläkarna
Astrid Gyllenreutz, Ingrid Huss,
Ruth Ohrling. Tid på tel. 20 03 73.
Särskild mottagning för barn (tand-
Huss). Månd, onsd, fred. 4.30-6.

Klockarebolaget

Begravningsbyrå.
Skeppareg. 39. (075456, N. 20) 6098.
Filarer: St. Paulus 15. 84. (40) 3087.
Ågess 40. Kb. (5) 3535 28.
Efter affärstid Sö. (40) 42 43.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00
FOLKUNGAGATAN 65 • • • 33 309
GÖTGATAN 52 • • • 33 309

Alma Axelssons FÖRLOSSNINGSHEM

LINNÉGATAN 19
Mottager inackord, även för längre tid.
Tryggt och egen, vårdlek.
Tel. 778 24.

Liliesjöes

Farfärgeri och Sjukvårdsaffär STOCKHOLM

Bufter:
Frühemsgatan 16 — Tel. 50 59 82.
Hantverkargatan 85 — Tel. 50 55 85.
Sveavägen 109 — Tel. 31 70 25.
Aderbräckstrumpor — Hålfotsinlägg
— Maggördar — Bräckband — Sa-
nietts- och Förbandsartiklar — Kata-
log gratis.

Svenska Kvinnors Vänsterförbunds Centralstyrelse!

Protokoll över Centralstyrelsemötet
förhandlingen kunna rekvideras från
Vänsterförbundets expedition
Trievaldsgränd 2m, Stockholm,
mot insändande av Kr. 2.—.

Hemarbete,

Behöf skrivarbete, men även annat, mot
lönas tillkommt av 36 års ficka. Svar
till 266 Års, Tidevarvet:s redaktion.

Den 4 Febr. 1933.

Ett fall.

De frisinnade ha misslyckats som parti. Visserligen ha de genomfört åtskilliga reformer och gjort en insats i utvecklingens stora kedja. Men de ha stuvat på sin egen grundsats — att bygga på den enskilda människan. Ty de förmådde icke välja ledare. De läto sig ledas. Icke av frisinnets och hedrens politik. Utan en gungande, lycksökande politik som gick efter det, som kallades »möjligt», d. v. s. kohandel och kompromiss, ej efter rättfärdighetens lagar. Liksom andra partier. Men de hade andra utgångspunkter. Där för drabbade ödet mest de frisinnade. Och den s. k. »världens gång» som anses så omoralisk och påstås icke tåla råka vägar, har visat oss just motsatsen som sin mening. Men människorna bry sig icke därom.

Den vanära, som kommit över det frisinnade partiet, är hela partiet dela. Det går inte, att lägga den enbart på en mans skuldor, vad man än med rätt må kunna säga. Frisinnade Landsföreningen är ur räkningen, om också dess röstetal i någon mån förmär.

Därmed är icke sagt, att segern är given vare sig åt högren eller socialdemokraterna. Var ligger rättfärdigheten? Ibland åt höger! Ibland åt vänster. Ibland hos ingendera! Men den gamla liberalismens tro på den enskildas insats, på betydelsen av de enskilda människornas betydelse har icke blivit rubbad genom vad som skett. Tvärtom! Detta har på ett tragiskt sätt bekräftat liberalismen, icke genom dess seger, utan genom dess fall. Men just därför kan den än en gång uppstå i förnyad radikal gestalt.

E. T.

Ungdomens arbetslöshet.

Radikala Föreningen i Stockholm (avdelning av Svenska Kvinnors Vänsterförbund) lädde på måndagen ett mycket välbesökt möte under ordförandeskap av dess vice ordf. dr. Andrea Andreen-Svedberg. Fröken Ellen Berner, föreståndarinnan för Engeströms hushouderskola i Stockholm inledde en diskussion om Vad kan göras mot ungdomsarbetslösheten? Utgångspunkten var de erfarenheter av olika åtgärder till arbetsansökning, utbildning och sysselsättning, som inlemtas fått stå ut myligen företagens studieturen i Tyskland.

Il dem utredande synerligen livliga, och till och till besvärande diskussionen uttryckte sig bl. a. föreståndaren för Stockholms stads ungdomsbyrå, magister Harry Olm, vilken framhöll som sin erfarenhet från arbetet bland den arbetslösa ungdomen, att tillfälliga hjälpåtgärder

Det attackerade kvinnoarbetet ökar välståndet.

Den internationella Open Door-rörelsen har i dagarna utsatt kallelse till sin tredje konferens, som skall äga rum i Prag den 24—28 juli 1933. Uppropet erinrar om de attacker mot kvinnornas arbetsfärdighet, som för närvarande göras i så gott som alla länder och riktar en eftertrycklig uppmaning till alla män och kvinnor, som är medvetna om det oavvändera hotet mot kvinnornas oberoende inom förvärfvet och som vill arbeta för ekonomisk rättvisa även för kvinnorna, att möta upp till konferensen.

Open Door motsätter sig ingalunda sysselsättningsförsök för hälsofarliga yrken (jägda om arbetstid, ungdom i industriella yrken etc), men organisationen protesterar emot olikheter i lagstiftningen för män och kvinnor, vilka verka till kvinnornas nackdel. Dessa angrepp mot vuxna kvinnors rätt att själva bestämma över sitt arbete insmugglas under sken av människovärdighet och omtanke om deras bästa. Ett sådant påtvunget beroende är dock lika skadligt för kvinnor som för män, säger uppöppet.

Visserligen är det naturligt att Open Doors uppgifter ökas och fördubblas. Ty arbetslösheten för lätt tanken på den kvinnliga konkurrensen, som något skadligt, vars undanskaffande skulle förbättra arbetsställingen för män. Men varken arbetstillfällen eller välstånd ökas i själva verket av kvinnornas utstångas. Detta förhållande blir också tydligt erkänt över hela linjen av män och kvinnor från våra rätta rätt långt ut till höger. Men ofta glöms det bort. Samma argument som antors mot kvinnorna på arbetsmarknaden skulle kunna användas mot män med privatkonakt och män som förtjäna mer än genomsnittslosten, skriver den oavhängiga arbetarpartiet The New Leader. Dessa skulle bli tvungna att dela med sig. Men en sådan anordning skulle medföra förtäring inom för- och tillverkningslivet, d. v. s. snare-än-andra människor kvar — alltså omöjligt!

Och hur många är det inte, skriver professor G. Westin Silverstolpe i Sunt Fornut, som leva i föreställningen, att den utomordentligt starka önkningen av det kvinnliga förvärfvet betyder en försämring av de manliga yrkesutövarnas ekonomi! Det förhåller sig i själva verket så, att den allmänna välståndets ökning, varmed vi hittills fått räkna, i visseftlig grad är en följd av att det kvinnliga arbetet kommit ut utnyttjas bättre än förut. Förändringen framträder inte bara i form av en ökad familjeinkomst i de fall, då både man och hustru är sysselsatta med yrkesarbete. Även den ofigte människans ekonomiska ställning förbättras, när samhällsarbetsproduktivet över lag ökas, därigenom att det kvinnliga arbetet blir bättre tillvärdat.

Många viktiga frågor stå nu på spel och konferensen i Prag är ett viktigt tillfälle att stå ett slag för kvinnornas krav. Utom stadenliga delegerater från Open Door-organisationerna i olika länder kunna även enskilda medlemmar deltaga i konferensen och övriga intresserade ha rätt att närvara som gäster.

såsom kortare kurser etc. även om de icke sakna betydelse, dock i längden äro ganska värdelösa, då de icke kunna ge ungdomen vare sig riktig arbetsträning eller yrkesutbildning. En generalisering av alla yrkesutbildningsmöjligheter var ett av hans önskemål. Ty även om man icke i fortsättningen kommer att utöva det inlärd yrket, kan tillägnandet av själva arbetstakten och -tekniken vara av värde för hela livet. Fröken Ebba Pauli, Birkagården, samt ledamöten av riksdagen andra kammar fru Olivia Nordgren under-troks särskilt nödvändigheten av att landsbygdens ungdom även kommer i årtanke vid sv. åtgärder till arbetslöshets motarbetande. I diskussionen, där bl. a. även fru Anna Lindblom, förf. Hven Martinson, fru Maud Martinson och dr. Ada Nilsson uttalade sig, framfördes slutligen som ett viktigt önskemål upplåtandet från samhällets sida av jord för produktiva ändamål, sam kooperativa jordbruk.

Sjåpighet och kvinnomod.

I nr 2 av Tidevarvet för i år har sign. T. K. — tagit till orda mot den kvinnliga »sjåpighetens» och »svapjargongens». Heines uppslag att införa ett nytt dammod i dubbel bemärkelse är värt att erkänna, och jag delar signis harm över den 1800-talsjargong, hon citerar, och som vi alla möta. Trots att vi befinna oss långt in på 1900-talet med dess utveckling på varje område. Men väpighetens försvinnna genom att man helt enkelt förklarar den vara modern, ja, lat oss då sätta igång!

Emellertid vill jag bestämt skilja mellan »sjåpighet» och »moliverad». I Times omtalades för ett par veckor sedan, att trafikerna på en av Londons större gator helt enkelt stoppats, därför att en rätta sprungit över gatan. Damerna hade då gripts av sådan skräck, att de rusade ut bland bilar och bussar för att undkomma det förskräckliga djuret. Medan damerna (och rattan?) hann sätta sig i säkerhet, måste alla trafik avstanna, om ingen olycka skulle inträffa. Detta damernas beteende är vapighet. —

När däremot en kvinna, som bor utanför ett samhälle eller i utkanten av en stad, kan vara rädd för att på ensam hem från en bjudning sent en kväll, opponerar jag mig absolut mot, att detta är vapighet.

Vi måste ju tyvärr uppfostra våra flickor att vara på sin vakt mot unga, okända män (och gamla med för den delen, med eller utan karamellpåsar), som vill göra dem sällskap, om de gå ensamma hem om kvällen. Många gånger bli de påtvungna sällskapet av en överföriskad herte, tillräckligt kladdig för att till-låta sig vad som helst, men så pass nykter, att flickan ej lyckas komma ifrån honom. Den som i 14—15-årsaldern haft ett sådant äventyr, går nog med rädslan kvar i bra många år. Jag har ännu ej de 16 år, jag varit gift, haft ett enda hembiträde, som ej någon gång kommit störtande hem, back i håll följt av ett par slynglar, vars avsikter man ej behövt beivra. Det har varit skötsamma, ordentliga flickor, de ha tillhört någon religiös sällskapsförenings och inget högre önskat än att i lugn och ro gå hem efter mötena. Otta uppträdde d. t. ex. fyra pojkar på gatan, följa efter två flickor, som de vela bo längre bort, försöka skilja dem åt, när de komma utanför staden, och så far två pojkar hand om var flicka. Så länge kvinnojakten pågår eller sådana metoder, och så länge det av de flesta män anses naturligt och tillbringligt, så länge ha vi rådslan kvar. Detta är icke sjåpighet.

I varje samhälle finns det en eller annan individ, som är sexuellt abnorm i större eller mindre grad, eller som är nervsjuk, låta vara av det godartade slaget. Dessa sjuka få gå fritt, till det härdnaget. Och för eller senare händer det alltid något. Ett offer måste det först bli, en medmänniska måste först förfärdas, innan den sjuke ohärdnarteras.

När man vet detta, kan man vara hur kultiverad som helst och stå på hur högt utvecklingsstadium som helst, och man kan ändå vara rädd.

Men lika gärna, som vi vilja ha bort sjåpighet, måste lika gärna önska vi komma åt rådslan. Från barnets tidigare är böra föräldrar och uppfostrare inrikta sig på att förhindra bildandet av dessa neuroser hos barnet. Här ha de moderna psykologerna mycket att säga oss, och vi uppfostrare borde mer än vi göra tänka på deras råd.

Det barn, som är lyckligt nog att växa upp utan ständigt rädsla av olika orsaker, som blir lugnt och harmoniskt, det barnet möter också en plötslig och oförutsead händelse med sans och rådgighet.

Något som i våra dagar även hjälper ungdomen att utveckla tillförsikten och tron på sina egna möjligheter, är sporten. Känslan av att behärska sin kropp och sina muskler, att kunna prestera något, att viga något, allt detta ger den kvinnliga ungdomen en säkerhetskänsla, som den aldrig förlur här. En sådan ung kvinna gripes ej av panik, när hon blir antastad av en obehaglig individ. Hon väljer helt lugnt ficklampans sken i ansiktet på honom (ficklampan är kvinnans första och enklaste vapen), och det händer ofta, att karlen då kommer av sig och tonnar i väg utan vidare.

Om det kunde hjälpa kvinnorna till en större säkerhetskänsla, varför inte under sport- eller gymnastikövningarna lära sig ett och annat om boxning eller några effektiva ju-jitsu-grepp. Medvetandet om, att man kan reda sig i en besvärlig situation, skapar den säkerhetskänsla, som i sin tur framförsträr sinnessärväro, rådgighet och lugn.

Förök alltså, i den utsträckning det är möjligt, hjälpa barnen från ångest och skräck, föstra de unga kvinnorna av i dag till att kunna klara sig ensamma på vägen i sina timmar, så ha vi en reell grund att bygga på, när vi vilja ha bort såväl sjåpigheten som rådslan.

Helga Sjöstrand.

minologiens, säger adj. Klobbeck, akan icke godkännas det buddhistiska kärleksbudet som positivt, ergo måste det vara negativt. Jag har icke lust att lägga mig i den kristna teologiska dialektiken med dess bevis för detta påstående. En västerländsk religionshistoriker skulle säkert icke godkänna de konklusioner som adj. Klobbeck på grund härav kommit till.

»Två stora profeter har gått genom världen», säger Tagore. »Den ene var Kristus. Genom den andre talade Buddha tro, hopp och kärlek till världen.» Tagore är säkerligen bättre i stånd att lösa buddhismens väsen än dess västerländska framställare.

Adj. Klobbecks påstående att blott enstaka exempel kunna framdragas som bevis på att buddhismens kärleksbud kan anses vara positivt, är icke sant. Entigt brottmålsstatsveten i Indien och på Ceylon äro de brott som begåtts av de kristna fyra gånger så talrika som brott begåtts av de buddhistiska. Buddhismen har övertygande sig över stora områden utan att en enda dropp blod behövt spillas och har skändat givet världen det vackraste hiltills kända exempel på kärlekens makt och mat än den gångne kristendomens väst som var en kärlekens religion. Buddhismen har gjort verkligt av sin Mästares kärleksfulla lära. I detta sammanhang behövs ännu gångse moralfilosofiska terminologiska inset. En som kan sanna, adj. Klobbeck, är nog en bättre lärare i sin skönhet, än en aldrig så bildad och skärpsinnig och färd professor

De främmande religionerna i läroböckerna.

En slutreplik.

Mitt påpekande om behandlingen av det buddhistiska kärleksbudet i en för skolorna avsedd lärobok, har uppkallat en av bokens författare till för-svar för den i boken intagna ståndpunkten. Uttrymmet tilläter här endast några få korrektilinjer. Vad jag med mitt inlägg ville påvisa var främst den fram-ställning den buddhistiska etiken rönt i boken, i det varje uttalande av Buddha själv som klarläggare hans ställning till kärleken och dess krav fullständigt ut-släuts.

Adj. Klobbecks påpekande av Buddhas uppmaning av kärleken som välvilja (i Mettas) mot all levande liksom de om-nämda till budorden (enl. Söderblom) utesluter alldeles icke att hans ineställning till kärleksbudet är starkt positiv, som jag nekad i mitt förordande inlägg på-visande med Buddhas egna uttalanden, vilka tillföllu motsvarande bevisprövningens grundsten. Då buddhismens Pitakos (Sutta, Vinaya och Abhidhamma), innehåller 84 000 föredrag, hallna av Buddha, kunde många fler teser liknande dessa ut-slätas. I den gångse moralfilosofiska ter-

SÖDERMANLANDS

ENSKILDA
BANK

DEPOSITIONS- KAPITAL &
SPARKASSERÄKNING

mot högsta möjliga ränta.

Solidarsk Bank. Grundad 1865.

Kungl. Hovblommorhandel

H. FLATOW

Säg det med blommor!
Vasterlångatan 14. STOCKHOLM
— Blommor för försändelse till alla del av landet —
Telegr.-adr.: Flatow. Telefoner: 10506, Norr 2117. Postgi ökonto 549

Den store dödaren.

I en liten dansk småstad får en del personer anonyma brev. Den som skrivit dem undertecknar sig »Veritas» och han eller hon tycks sitta inne med stor personalkännedom, ty de flesta adressaterna träffas just på sina mest glädsfulla punkter och drivas därav till desperata handlingar. Det har kommit oro i läget och skvallret som alltid står på lur lever upp med fart. Det växer och breder ut sig tills det liknar ett levande självtändigt väsen. En gammal fjolig kokerska som virtuosmässigt har lagt till och brett på i skvallertorgerna utpekades av allmänheten som upphovet till de hemlighetsfulla breven. En vacker dag finner man henne ihjälslagen. Vem mördaren är blir ej känt, men man förstår att mordet i själva verket är skvallrets verk. Det är inte så att en person slagit ihjäl en staccars oskyldig människa, det är nyckelheten, långtrådigheten, sensationslystnaden, misstänksamheten, pratet, som förberett mordet och en hel studs vrede, hat och hämnd har fullbordat det. Vem som varit verktyget anar man, men det uppenbaras aldrig. Det blir i stället Veritas, de anonyma brevens verkliga upphov som avslöjas. Men då är hon redan utom räckhåll för mänsklig hämnd...

Detta är i korta drag innehållet i en bok av Ester Grenen. Den har på svenska fått namnet »Skvallerbotta Bing Bång». I sin första form hette den »Mystifikationen», i Berlin fick den namnet »Veritas» och i den svenska översättningen samma namn »Veritas förhætt Byen».

Jag tror inte att den svenska titeln (som i och för sig låter mycket trevligt) härdig varit ett gott grepp. Skvallerbotta bing bång låter bränsligt och rart, man vare fördigt att obesett köpa boken till julklapp åt sin 12-åriga dotter. Och även om man vid närmare genomläsning inte gör det, så börjar man i alla fall läsnigen i förväntan på en harmfullt underhållande, på sin höjd lötsamt moraleriserande lektyr. Vilket denna bok verkligen är eller vill vara.

i mekanik, som aldrig satt sin fot i valvet.

En framstående religionshistoriker yttrade nyligen den kända satsen, att alla de stora världsreligionerna kanna föra människan till det för den mänskliga revolutionen satta målet, den fullkomnade människan, såvände även de religiösa bekännare som enligt lärobokens framställning är »hedningar». Bakom den yttre formen är innehållet i de stora Läranas kärna lika. Buddha vände sig till de filosofiskt vetande och djupa andliga kunnskap tyckande indiska folken och gav dem en anvisning om, huru de skulle kunna nå den verkliga tillvarons kärna, den översinnliga friden-Nirvana. Äm adj. Klubbbeck föredrager att gå vägen till målet via »försoningsbenedikt» är han jji i full stöd till. Men vad man äger mått att förtro, att de stora världsreligionerna i läroböckerna framföres på ett fullt opartiskt sätt. Vi äro som målmästare icke beträffa med att minsta avsnagning gjorts på denna punkt.

Georg Fomander.

Det måste vara denna förklaring på att de flesta svenska anmälare av Ester Grenens bok så särskilt framhållit bokens fria ton och sålfrö härdsmalta innehåll — och — i många fall — slannat vid detta. Det har gjort andelen till att jag försökt ta reda på hur boken upplagits i de andra länder där den hittills tryckts.

I Berlin där »Veritas» verhet die Stadt» följde som följetong i Berliner Tageblatts söndagsbilaga »Welspiegel» lästes den med stor iver som en framfört Alla spännande roman. — Vem kan Veritas vara? — Det sådes att lösenummerkoparna väsentligt ökades så länge den varade. Här och där höjdes också estriska stämmor som tog upp och allvarligt betonade de psykologiska problem den uppställde. I Danmark fick den sitt speciella intresse därav att platsen för boken lokaliserades till den trakt där Karin Michaelis bor och man trodde sig skymta en nyckelroman. Alla undrade vem denna Ester Grenen kunde vara, man gav sig in på gissningar och utpekade an den ena, an den andra som den »rätta». Till Ester Grenen beslot att kasta sitt inkommet och författarinnan framträdde som — bokens förmenta översättarinnan Marin Lazar.

Varken i Tyskland eller Danmark har mig veterligt denna bok blivit så strängt bedömd som i Sverige. Är man mera härdhudad på andra håll i Europa? Är vi i Sverige särskilt känsliga? Det är väl knappast att förmoda och jag tror därför att det är titeln som ofrivilligt föroarsakat det stränga omdömet.

Naturföregis är Skvallerbotta Bing Bång ängens söndagskollektiv. Den är hörd hällen till en kär och bister verklighet. »Sanningen är alltid gemens», säger advokat Vulpennus när han avstörjar Veritas. Och om vi utbyter alltid mot ofta så är vi nog »brännstuga nära». Om Ester Grenen alltså en gång såsom överskrider gränsen för det njutbara, så gör hon det för att därmed kunna säga vad hon vill ha fram — kunna återge företeelserna så som hennes sinnen uppfattar dem — stygts vid dem. Man känner det hela, flämjande skvalret i sin närhet, tempot är hetjigt och flott, det är liv och rörelse över bokens figurer. Ingen stagnation. Därför bidrar den teknik som är författarinnans egen, att inte själv framtråda som berättande utan hela tiden låta detta överdriftiga och dock så ödesdjaga »vad folket sa» skildra händelsernas gång.

Det är en bok som vill något. Men Ester Grenen står inte med pekpinnen som i snälla moralpredikningar. Hon överlämnar åt läsaren att upptacka, att kunna finna något också mellan raderna. Det är en skarpögd från levande hon ger, men den är stämle och levande och skrapan och franheten är inte dess mål.

Elsa Björkman-Goldschmid.

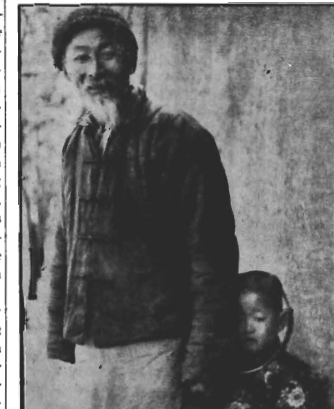
Ester Grenen: Skvallerbotta Bing Bång. Wahlströms. Kr. 4.75.

Kvinnohandel i Orienten.

(Forts. fr. sid. 1.)

studieresultat författat rapportens allmänna, sammanfattande del. Resan som utgick från Marselles, omfattade — i korta drag — Siam, Indo-Kina, de viktigaste hamnarna och storstäderna i Syd- och Nord-Kina, Japan, Nederländska Indien, Indien, samt gick via Persien, Syrien och Palestina åter till Europa.

Den internationella kvinnohandeln i Asien omfattar så gott som uteslutande asiatiska kvinnor av olika nationaliteter. De västerländska prostituerade äro ytterst fåtaliga, med undantag för vissa

Den vordade kinesiske familjeförden.

ryska kvinnor, från områden i Nordkina och Mandshuriet. Deras öden äro emellertid en historia för sig och förläna ett särskilt kapitel. Men de asiatiska prostituerade förtäras inte planlös för land till land. De följa nästan andafångslöst sina egna landsmän. Den internationella kvinnotrafiken i Asien är sålunda i stort sett betingad av kolonisations- och emigrationsförhållanden i öst. Så sändas t. ex. kinesiska kvinnor till de stora kinesiska immigrationsområdena vid Söderhavsbarna, japankor till de japanska kolonierna i Kina, malaj flickor från Nederländska Indien skickas till de brittiska kolonier, där deras egna landsmän arbeten och regel ta dessa kvinnor icke kunder av andra raser.

Reportagen ger en mycket slående framställning av sammanhang mellan å ena sidan de olika ländernas sociala och ekonomiska struktur, deras sedvänjor och religiösa upplattning och å den andra de förhållanden under vilka den internationella »trafikens» prostitution uppstår och vidmakthålles.

Kina är det land, som består det största antalet kvinnor, som offer för den internationella »trafikens». Närmast komma kvinnor av japansk nationalitet, innefattande även Korea och Formosa och slutligen komma i betydligt mindre utsträck-

Sörmans Thé uppskattas av alla finsmakare. Endast en kvalitet. Den bästa. 1/2 kg. blyförpackningar Kr. 4.—

SÖRMANS REGERINGSGATAN 4 och HAMNGATAN 8 STOCKHOLM

ning malajiskor, siamesiskor, indiska, persiska och syriska kvinnor.

Kinas stora delaktighet är lätt förklarlig med hänsyn till den upplattning om familjen och kvinnan som råder där och som framhålls i rapporten i belysande exempel. Hela det kinesiska samhället bygger på en familjtradition och en vördnad för ledarna, som söker sin like i världen och som inte tvekar att kräva sina dryga offer av de unga. Att förtvæ efter döden i de efterlevande kärlekfulla hägnomst är kinesens djupa önskan och i samband med denna religiösa upplattning anses också många saker i familjen som en stor välsignelse, eftersom det är de som skola fora familjens traditioner vidare. Dottrarna betydelse för familjen har ingen religiös innebörd, de äro från början bestämda att giftas bort och övergå då i den nya familjen. Den vördnad för föräldrarna som fordras av barnen gengäldas visserligen av föräldrarna, som i allmänhet hysa mycken ömhet för sina barn, både gossar och flickor, men skulle familjens fattigdom fordra att något av barnen lämnas bort måste det bli flickorna överlätas som tjänarintor eller bli en sorts fosterbarn till bättre ställda familjer, överlämnas som blivande stjärnor och sångerskor till teatersällskap eller helt enkelt säljas, kunna kinesflickorna skiljas från sina familjer och det beror sedan helt på omständigheterna om de råka väl eller illa ut. Självfallet ligger det ganska nära till hands att en del av de sålunda överlämda flickorna komma i händerna på bordellinnehavare eller missbrukas i prostitution på annat sätt.

Den rådande inställningen gentemot familjen, till vars uppehälle flickorna kunna bidra med arbete även av detta slag, gör det i många fall helt naturligt för dem, hela deras uppföstran gör inte ut på att lära dem något annat yrke och det är ingen anledning varför de skulle reagera.

Men med hela den nya omvälvning i tänkesätt och levnadsvillkor, som skett och även fortsättningsvis äger rum i Kina arbetar sig en ändring fram också på detta område. Den stigande upplysningen bland kvinnorna är här också en faktor av allra största vikt och en fråga, som är värd att ytterligare belysas.

En teaterfolkets riksdag.

(Forts. fr. sid. 1.)

som helst gagnande inom denna sakkunnighets sammanslutning. Gustaf Collin bedrev under flera år teaterverksamhet och lärde sig väl så anmånig om del av yrkets fram- och bakåtro — men någon betydande kapacitet på området blomnade hans aldrig ut till att bli. Han försörjde skådespelare och dokumenterade sig som en fin människa — goda egenskaper i det förgångna — men låg framtidens teater, Fredrik Ström ärovar sig på sina växlande politiska årtägar, sin sköfäst av »Skådebananen», en idé, vars ursprung förluskats och för tillfallt saknar allt sofiat värde. Bara en sådan sak som att här i tegenskap av skådebananare rektor påtvång teatern sitt eget amatörmässiga romansskådespel »Folket i Simlungsdalen» kvä åt råd och desullom, i stället för att taga vara på de anställdas löneintressen och låte gå under den fastställda normallönen, låter vissa artister livnåra sig på tvåhundra kronor — vilket bevisligen gjordes under hans regering — detta stämplat honom som absolut olämplig till vara med i ett utskott som sammanträdde för att hux-hux råttvis lösa den teatergordiska knuten. Hållingsborgs redaktör tror jag däremot sitta inne med vissa provinsiella kunskaper om stads-teaterns vara — eller leka vara.

Doktor Per Lindberg har en ömvärländande förtid, det är nästan ingenting som inte han försökt sig på inom teatern. Hans deftigaste i denna rundabordskonferens var väl avsett som en inbrot till nutiden. Vad de resterande herrarna besittit för egenskaper står inte niantsfalls teckenlös inom teaterlivet änner och ho vet vad dessa ära skölden — eller vilka tilldelade åsiter de äro till denna förtid.

Så vill jag kun jalla för pladda tillförligt uppträdde teaterfråga i någon mån även teaterfolket — och var finnes deras representant? Teaterlivets skapade följde jag vara avskaffad för längesedan — men det är inte gott att veta om den införlis igen.

Jag protesterar på det allvarligaste mot ett officiellt bestyrkande av denna följlig hopkomna sakkunnighetsföreläsning. Utlys det Teaterriksdag och vädra de olika hägnarna växelvis och sammansides mellan de olika grupperna. Uppkomstrerade teaterföreläsningar, som denna, är till för att skada och misskreditera allt sålrigt teaterbestyrkande och det är inte mer än människligt och rättvist om skådespelarna, marionetterna i denna förs, bleve förda. Svenska Teaterförbundets begravningskassaverksamhet och »va» vad det jag säde-laktiskt har aldrig spelat någon större roll när det gäller att hävda de sinas samhälleliga ställning och vad den s. k. Sociala Sektionen angår, tycks den ännu så länge ha rang, hende och värdighet av en lek- och dansskubb. Nu är tiden mogen för den Sociala Sektionen att gå till motaktion och gevis förberedelser till ett Riksst- och Rikslöfning.

Sven Stål.

V I S T Å T I L L T J Ä N S T

ELEKTRISK AFFÄR
ELEKTRISKA 44:an
NYBERGSGATAN 44 - Tel. O. 6404
Armatur och Material
RADIO
ALLA SLAGS REPARATIONER. 10% RÄNNINGSSÄS UPPHÄS. (Lånas & varor)
ERIS-TABLETEN
Blomstervännen!
ERIS-TABLETEN gör den blommande växten...
Telefon 82 39 54.

GARN, TRIKÅ
SYBEHÖRSAFFÄR
(Selva Ektund)
23 Erik Dahlbergsgatan 23
Tel.: 62 86 17.
Prima varor — Låga priser
JUV-LERARE
HEDERSPENSENTER I
ULD, Silver, Nysilver och Tenn.
Förfärdigat lager till låga priser. — Reparationer utfördes fort, väl och billigt. — Förfärdigning av ringar på lager.
A. E. HOLMSTRÖM
Etab. 1884.
Ringvägen 127. Schridåsgatan 1. Tel. 41 65 94. Tel. 56 17 05.

MANUFAKTUR
NORKVIST & Co
SIBYLLEGATAN 59
Tel. O. 99 45
Välsorterat lager av:
SIDEN-, SAMMET-, YLLE- & BOMULLSTYGER samt STRUMPOR
MASSAGE och SJUKGYMNASTIK
Massage och sjukgymnastik.
O. A. STROMBERG.
Ex. Istra Kjellbergs Institut.
Mästersamsgatan 24, 1 tr., Stockholm. Tel. 65 09.

PENSIONAT
Pensionat Cosy,
Mästersamsgat. 9. 1½. Tel. N. 310 05
Förstkl. ljust rum med eller utan pens.
Varmt och kallt vatten i alla rum.
PUTSMEDEL
En Ålek Namnder använder
metallputsmedlet NICKOL.
vittet icke insensibelt för alla typer av metall.
Engros **HERMANN DERLIEN & B.** STOCKHOLM.

TANDTEKNIKERKURS
Tandteknikerlever
medeltidigt. Gullinge skolestad. 1 modern laboratorie. Medicin. Läsas av: förtärlig.
CENTRALLABORATORIET.
Munkö 11A, Stockholm. Tel. 11 35 62.
VIOHEM
SYSTER ESTER'S våg- och konvald-sentiment är öppnat Sankt Erikssplan 1, 3 och 4 tr. Soliga, ljust rum.
Läkare — Diet
Telefon: 39 01 04
Föreläsningarna.

Herrarna intrigera. Poesi och dramatik i tavlornas värld.

(Forts. fr. sid. 1).
antagas. De hade hoppats på en våldsam utlösning av befolkningens indignation — de hade hoppats på att förtägen få det så efterlängtda tillfället att vara polisen behjälpliga med att nedslå ett spritt uppror. Men detta tillfälle gavs dem inte. Att det icke gavs dem, berodde ej huvudsakligen på det kolossala polisuppåhådet, i långt högre grad berodde det på arbetarbefolkningens verkligt beundransvärda disciplin. Inom den disciplin inte iakttagits så mönstergiltigt, som fallet var, skulle inga polisstyrkor i världen kunna avvärja en katastrof. Det var arbetarnas förtjänst, att den där så mycken oro molsödda söndagen — med undantag av några smärre sammansättning — fick ett oblodligt förlopp. Huruvida man på högsta ort inser detta, är ovisst. Förmodligen är man där enbart stolt över sina egna förutseende åtgärder.

Schleichers första eftergift för Hitler.

Det förmåles, att Schleicher först varit ganska ovillig att tillåta demonstrationen. Men prestigen framför allt! Nazisterna skulle inte få säga, att han var rädd för de röda. Alltså gav han vika, förlitande sig på Gud och sin polis. Det var hans första tydliga eftergift för Hitler. Men räkter man fan tillfoget — i själva verket tycks han redan ha räckt alla sina tio ringar åt diverse håll. Vid sin start som rikskansler proklamerades han som den starka mannen. I sitt spel i det fördolda hade han också onekigen visat prov både på styrka och målmedvetenhet. Men sedan han någots tröda fram i ljuset, ser det ut, som om han skulle fångas i just det nät, som han själv varit med om att spänna ut över hela den tyska politiken — intrigeras näst. Av de många goda egenskaper, som tillskrivits Schleicher, har man inte märkt så mycket, sedan han tillträtt sin höga post. Han förefaller ganska hjälplös på denna post.

Den enda ägonenfallande mynet han haft att komma med, har varit återinförandet av en institution, som inte endast är överflödig, utan också direkt skadlig för Tysklands förhållande till utlandet: militärrattachéerna ha kommit tillbaka. Därmed dokumenteras, att den tyska utrikespolitiken fortfarande och framgent skall gå helt och hållet åt Mars' tecken. Att de militära intressena ligga hans hjärta närmast, underströk Schleicher ytterligare i sitt tal vid det monarkistiska Kyffhäuserförbundets möte i Berlin. Han ordade om försvarets nödvändighet för fosterlandet, och sedan bad han ödmjukt de närvarande fästliga och militära storbeterna ursäkta, att han, på grund av de

förändrade tiderna, föredrog en mild framför en väpriktlig av förkristigst. Gränslös var hans vördnad för det gamla rikets representanter, och av den i sociale generalens fanns ingenting kvar. Nä, Kyffhäuserförbundet har säkert förlätit honom hans upprörande modernitet. På alla väsentliga punkter är det ju fullt enigt med honom.

De grälände högergruppen äro innerst inne eniga med varandra.

Fürresten äro också alla de olika högergrupperna eniga på alla väsentliga punkter. Man förstår knappast, varför herrarna grälla så mycket. Men grälå göra de. De sista veckornas dunkla förhandlingar med groes och emot regeringens har antagit groteska former. Riksdagens sammankommande har uppskjutits från den ena terminen till den andra, därför att herrarna inte ha kunnat komma till klarhet om, hur de skola förhålla sig. Skall regeringen tolereras? Skall den storka förtägen omvändas? Varje dag har en ny bullerstorm serverats allmänheten. Schleicher förhandlar med Hugenberg, Hugenberg med Hitler, Hitler med Papen, Papen med Schleicher, Schleicher med Gregor Strasser o. s. v. i det oändliga. Till något resultat ha förhandlingarna inte lett, vad de egentligen rört sig om, har den utomstående knappast författat.

Hur ha inte förut alla dessa herrar ordnjord sig över det parlamentariska systemet, över partiherraväldet, som skapade orid och oordning. Så snart den autoritära regeringsformen komme, skulle det bli reda och ordning i landet. Nu ha i stället för partierens offentliga köpsläende trätt ett huvudsätt och hemligt intrigmakti bakom kulisserna, som saknar motstycke i modern tid. Mitt i denna vältervälln står den starke, sociale generalen och vet varken ut eller in. Och under tiden svalter tyska folket.

Junkrarna uppträda som omtaliga parasiter.

Men de ostelbiska junkrarna svalta inte. I dagarna har det kommit klarhet i, vilka skandalösa förhållanden, som varit rådande vid den s. k. Osthilfe-, den statliga hjälpkaktionen i östra Tyskland. På bekostnad av småbonderna ha de stora godsägarna tillskansat sig fantastiska summor ur allmänna medel, varmed de visserligen inte kunnat sanera sina oräntliga gädd, men vil höja sin redan förut allt annat än laga levnadsstandard. Släkt- och vänskapförbindelser ha varit utslagsgivande, stora korruptioner ha rått. De äro mycket sluga, de där herrarna. För att ytterligare intressera Hindenburg för sin sak — han har alltid omfattat den med sympati — skänkte de honom godset Neudeck; sedan dess tillbringar rikspresidenten alla sina ferier hos dem och inte mera i Bayern. Junkrarna, sedan århundraden tillhållna parasiter på sitt folk, äro omtaliga. De tacka aldrig för någon gäva, de begära bara ständigt mera. Ingen regering är tillräckligt foglig för deras anspråk. Nu råda de häftig attack mot Schleicher, därför att han i någon mån avvikit från den av Papen instämda autarkiska stråten.

Hitler fördrar alltjämt allt eller intet. Hans ton är mera utmanande än någon sin. Valresultatet i Lippe har stigit honom att huvudet. Han uppjorde valen i Lippe till ett slags gudomligt orakel. Vann han, skulle oppositionen mot regeringen fortsättas och skapas, forlorade han, skulle han eventuellt gå in på undanflyktingar. En nödmanipulation av gemenskapen midt sattes i gång. Den lilla staten Lippe har 100,000 wälförtriggade invånare, nästan lika många S. A.-män importerades. Cirkulärresoluitioner med flygande fanor och klingande spel arrangerades. Hitler själv och generäls barnen övar tillfälligt i minsta by. Resultatet blev en obehjälplig lökning av de nationallistiska rösterna. (Socialdemokratiska namn somo minsta lika mycket.) Men i Berlin blundat förändras det som en strålfärdige seger.

Underleknad hör till de inte så varst sallsynna människor som är rädda för gubbar. Gubbar i skymningen bakom enbuskar på mon, gubbar i chetställning, gubbar i ridskadan och gubbar på vaqergarna. Det var därför med gläd förtägen jag för horton där sedan en stilla ära stockholmstorfemiddag steg in i den lilla utställningsalongen Färg och form. Sturegatan 36. Och samnerligen, man blev inte besviken.

Direkt från den grå gatan, kom man in i sommar och land och hade underliga lillalanda himlar, och Nisse Ferlin som hängde på väggen och var såldes störde inte ett dugg med sitt intelligenta ansikte. En skön dam, enkom skapad av vår herre att gå omkring och visa folk vackra tavlor, drog omkring från tavla till tavla med en äldre herre som tyckte oroligt tilltuggad av de glada, okonstlade bilderna från Sveriges västkust, från stugor i Tumba, från marknader i Sarajevo, av sjöbodars som lyste till uppspelta tulpaner och glada drist som krävde plats för sig och sitt stilla åkallande och ödmjuka liv.

Den äldre herren var prins Eugen. Han fick konstnärens adress och försvann ut i den grå skymningen och nu blev det min tur att få till väggen av den lilla salongens i konst ytterst kunniga föreständerska.

Utställaren var Sven Erixon. Dagspressen har ingående behandlat hr Erixonssätt att måla och har varit idel lovord. Berömmet är välförtjänt. Hela den lilla salong utställningen var idel poesier. Det senare kan knappast sägas om konstnären Albin Amclius utställning som pågår just nu i Svensk-Franska Konstsalonet, Arsenalsgatan 5. Där är lidelser och vända och människornas fåfänga och tafatta strid mot livets grepp, det förhåskande. Så förhåskande att man överrumplad och stum stannar inför tavlorna utan vare sig beröm eller klander. Det är verk om maloren velat i varje sitt verk ha fram den evigt nya sanningen att allt skapat är skönt.

Det minsta lilla korn av universums

De f. d. dödsfienderna, Papen och Hitler, i förbund mot Schleicher.

All valutgångens ingalunda har symtomligt värde, behövar väl knappast tilläggas. En propaganda i samma stil över hela riket vore omöjlig att genomföra. Dessutom var propagandan i Lippe helt utriktad på de lokala förhållandena och de lokala konflikterna. De fattiga bönderna i Lippe ha annu inte haft något att säga en nazistisk regering. I de delstater, där befolkningen redan haft dykta erfarenheter, skulle en aldrig så uppskrivad propaganda inte kunnat nå ett tillräckligt liknande resultat. Nej, nationalsocialismen befinner sig fortfarande på återgå, trots det vänliga oraklet. Men Hitler är segervis, och för närvarande håller han på med att försöka skralla ihop pengar. Genom förmedling av sin f. d. dödsfiende Papen söker han åternyta förbindelserna med stordindustriella kretsar, som på sista tiden vant honom ryggen. Papen, som inte lyser vänliga kanslor mot Schleicher, förlater storsnart Hitler alla de skymfliga tillmålen degne annu för ett par månader sedan legavat honom med.

Att han de sista veckornas handelsvar med stor tydlighet ansat: att de tyska lloparledarna, som vid allra möjliga och omöjliga tillfällen föra återdelsens Italien gemensamt den marxistiska västern, ante äro annat än regressionsfaktorer för den vänske kapitalistiska gruppen, att de vären bry sig om sina idell eller sitt folk, utan endast och allena tillika efter matet. Under skyddet av en autoritär statschefstaförja de kridet av sin småpartierenssen Vann eller wakar av dem, som slutligen segnar, är tillfälliga tillgång till folk, de äro alla säll till hållbar.

Berlin den 28 jan. 1933.

Hilge Heerberger.

milliarderna milliarder korn ut fölländat, hur vi än plockar och pillar med det. Hur vi lagget ut texten så kan vi inte uppgräva en skavank på något i skapelsen, även om vi försöker tillämpa den allra strängaste moral eller filosofi — moralen och filosofin för, endast livet består. Det intrycket fick jag fastslaget, tavla efter tavla på den märkliga starka utställningen.

En herre pratade ogeranert om modern och moderner konst. — Förr då var tavlan bra om hon bara var tillräckligt slät, så han — men nu är hon bra bara hon är tillräckligt skrovlig. Tank är vilket resonemang, vilken brest på förstånd att tala om modern och moderner när det gäller konst.

En behagsjuk kvinnas nycker när det gäller modet har väl knappast något med konst att göra, och mod det är ju idel vardags saker. En puffärm i dag, en naken arm i morgon, ata med gaffel i dag, med en tråpina i morgon, grönt här i dag, blått i morgon, päls i dag, tyll i morgon, golvhoyor i dag, läderdamasker i morgon. Och dylikt skulle vara något som kan tillämpas på konst. Om en människa, en sällsamt man eller kvinna har sdet, så beror det på de faktorer som bildat henne, om en tavla har detta något som varje människa stannar inför, beror det på handen och själen hos konstnären, tavlan må sen vara slät eller skrovlig.

Enär jag ej är expert kan jag ju ej komma med några råd eller påpekningar om vare sig det eller det följaktiga pennseldraget, min roll på dessa två utställningar är endast den tacksamme åskådarens.

Någon gång kan ju en konstnär ha gått av att föra publikens mening. Och publiken är inte vara en ströddare som ber att få se en konstym för att få en självtillfreda målad av en saktlig målare, eller en tankläsare som erbjuder sina gåstörer med samma motif, eller en fattig klerikal som byter bort en släskad bok för att få detta riktiga på väggen att trojda sitt eget med.

Albin Amclius utställning pågår. Nou Marlsson.

En politisk veckotidning ger översikt över tidens problem på ett annat sätt än den dagliga pressen.

Tidevarvet

Radikal politisk veckotidning.

Oberoende. Oförskräckt.

Pris för helår kr. 6.-
Halvår kr. 3.25
Postgiro 1554.

Tidevarvets exp. Sthlm 2.

Råd och Rön

ANTIKVITETER
ANTIKBODEN
MASTERSAMUELSGATAN 13
Tel. 192 27
ANTIKVITETER, KONSTSAKER.

FOTVÄRD
Har Ni det besvärsligt med Edra fötter och ben? Har Ni svårt att få lampiga skodon? Vänd Edra då med förtroende till **Ingrid Hudbergs fotvärd** Gävelgatan 4, vid Vanadislplan. Ben- och fotbehandling. Flerfärg praktisk. OBS! BEVÄRS ÄVEN I HEMMEN. Beställ tid på Telefon 32 06 06.

GRAMMOFONSKIVOR
Harmoni i hemmet . . .
Man talar ofta om harmoni i hemmet. Enklaste sättet att nå det målet är givetvis — att köpa harmoniska grammofoonplattor hos Harmoni.
Största sortering. Alla nyheter. Lyssna utans köpting i våra bekväma speghytter.
HARMONI — Birger Jarlsгатas 1
Ny regist! Tel. (3122) 80.

RADIO
Radion i olag?
Vi reparera den snabbt och fackmässigt. Även ombyggnader och moderniseringar utföras. Humana priser.
RADIOVERKSTADEN
Klarabergsg. 45, 1 tr., B. G. Tel. 23 04 10.

TAFETSERÄR
J. L. NORDGREN
Fleningsgatan 9-11. Tel. Kh. 7634.
Specialitet: Buddnätter och sängkläder, Tagad, Kärnsplint, Glasull, Fjäder och Dun till billigt pris. Omstoppning och renovering av möbler och madrasser utföras omsorgsfullt.

PLATSBYTFORMEDLING
Förmedlingsbyrå för platsbyto
A. SUTTHOFF.
Karlavagn 1, n. b. Tel. Ost. (6) 283 27.
Oppen: alla vardagar (utom Måndagar)
½ 12-½ 6. Lördagar till ½ 3.

Vete-Katten's
Bageri och Kafferum
Kungsgatan 55
Klara Norra Kyrkogata 26
Stockholm. Tel. 20 84 05.

TIDEVARVET
Trevärdsgården 2, 3 tr., Stockholm.
REDAKTION:
Telefon N. 6842. Mottagnings-tid 10-12.
EXPEDITION:
Telefon N. 48 42.
Kontors-tid kl. 10-12 d. n. p. — a. e. m. Postgiro 1554.
PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6.-, halvår kr. 3.25.
Kvarnalt kr. 1.75. Lösningsnummer 15 öre.
ANNONSPRIS:
I löst 25 öre per millimeter.
Stockholm 1933
Zetterlund & Melander Boktryckeri A.-B.

TIDSKRIFTEN
QUO VADIS?
MOTTO:
Individens problem — världens problem
En obotlig kärlek.
Masken, Östen och Sanningsen.
Nyorientering.
Vilken typ tillhör Ni?
Prenumerera NU för 1933.
Säljes överallt genom Sv. pressbyrå.
Pris 25 öre.
Anprenumerations Kr. 5.-